

Nekaj dejstev v zvezi z biblijo in katoliško cerkvijo

Biblija je prevedena v več kot 2.000 jezikov in dialektov in je najbolj brana knjiga v zgodovini. Naklada tiskanih izvodov gre v stotine milijonov. Neka javnomnenjska raziskava je pokazala, da Američani izmed vseh knjig najrajši berejo biblijo. Doma jo ima 92 % Američanov, v povprečnem gospodinjstvu pa so kar trije izvodi.⁵ Bolj ali manj podobno je tudi v drugih zahodnih družbah. Zato je vpliv biblije v zahodnem svetu na posameznika kot tudi na družbo kot celoto zelo velik. Njen pomen se ne kaže samo na področju religije in kulture, temveč tudi na drugih področjih življenja. Zaradi modernih misijonarjev pa se njen vpliv veča tudi na področjih, kjer prevladujejo religije, ki ne temeljijo na bibliji.

Biblija vsekakor vsebuje nekatera zelo pozitivna in visoko etična načela, na primer deset Božjih zapovedi, Jezusov Govor na gori, izjave nekaterih prerokov stare zaveze, vendar pa je v njej veliko zelo hude nemorale, nasilja, vključno z ubijanjem ljudi. Vsebuje namreč sovraštvo do drugače mislečih in verujočih, mučenja, posilstva, množično pobijanje žensk, otrok in starcev, genocid, smrtne kazni za mnoge moralne prekrške, grozljive metode ubijanja in podobno. V celotni svetovni zgodovini ni dela, ki bi bolj zaničevalo človeka in druga živa bitja. Da je to delo še vedno v »prometu«, je po svoje neverjetno. Eden izmed vzrokov za to je, da večina ljudi sploh ne ve, kakšne okrutne predpise vsebujejo deli biblije, predvsem stara zaveza. Po drugi strani pa je razlog v tem, da so se mnogi od mladih nog navadili na prikazovanje zločinov, kot da so po volji Boga. Otroci se, ne samo pri verouku, temveč tudi drugje, indoktrinirajo s spornimi biblijskimi deli. Nasilna biblijska ideologija je odgovorna za krvavo cerkveno zgodovino, ki šteje stotine milijard ubitih in mučenih živih bitij, od tega desetine, mogoče celo stotine milijonov ljudi.

Cerkev na tej ideologiji gradi dalje. Je organizacija, katere svetna in duhovna moč temelji na morjenju in ubijanju, na indoktrina-

⁵ Žurnal24, 11. 4. 2008.

ciji in grožnjah z večnim prekletstvom, svojih grmad ni pogasila prostovoljno. Priznanje človekovih pravic ni sledilo po cerkvi, temveč proti cerkvi. Če ji bodo politične razmere spet dovolile, bo svojo nestrpnost s silo ponovno uveljavila, razen če se prej ne loči od svoje stare ideologije. Kdor se poglobi v zgodovino te cerkve, bo boljše razumel, zakaj Janezovo razodetje govori o pozunanjeni cerkvi in o vlačugi Babilon, ki uživa v bogastvu in se povezuje s temnimi liki svetovne zgodovine in zakaj v razodetju piše:

»Pojdi iz njega, ljudstvo moje, da ne boš soudeleženo pri njegovih grehah in da te ne prizadenejo njegove nadloge!« (Raz 18,1)
»Vsi, ki niso katoliški, so krivoverci in bratje judov«, je izjavil Ambrozij »sveti« in to je še vedno eden izmed vodilnih stavkov v katoliški cerkvi.

Iz biblije

Biblija je prepredena z do ljudi in drugih bitij sovražnimi napotki. Tako lahko v njej beremo tudi naslednje:

- Čarovnice ne puščaj pri življenju. (2 Mz 22,17)
- Če kdo prešuštvuje z ženo svojega bližnjega, naj bosta oba usmrčena, prešuštnik in prešuštnica. (3 Mz 20,10)
- Če kdo leži z ženo svojega očeta, s tem odgrne nagoto svojega očeta; naj bosta oba usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,11)
- Če kdo leži z moškim, kakor se leži z žensko, sta oba storila gnusobo; naj bosta usmrčena; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,13)
- Če kdo leži s svojo snaho, naj bosta oba usmrčena; ravnala sta sprevrženo; njuna kri pade nanju. (3 Mz 20,12)
- Če si kdo vzame ženo in še njeno mater, je to krvoskrunstvo; njega in njiju naj sežgejo v ognju, da ne bo krvoskrunstva med vami. (3 Mz 20,14)
- Če kdo spolno občuje z živaljo, naj bo usmrčen; in žival zakoljite! (3 Mz 20,15)
- Če se ženska približa kateri koli živali, da bi se z njo parila, ubijte žensko in žival; naj bosta usmrčeni; njuna kri pade nanju! (3 Mz 20,16)

- Človek pa, ki bi predrzno ravnal, tako da ne bi poslušal duhovnika, ki tam opravlja službo GOSPODU, tvojemu Bogu ali sodnika, ta človek mora umreti. (5 Mz 17,12)
- Če ima kdo trmoglavega in upornega sina, ki ne posluša ne očetovega ne materinega glasu in ju ne uboga, čeprav ga strahujeta, naj ga oče in mati primeta in peljeta k mestnim starešinam, k vratom njegovega kraja. Rečeta naj starešinam njegovega mesta: »Ta najin sin je trmoglav in uporen, ne posluša najinega glasu, požrešen je in pijanec.« Potem naj ga vsi možje njegovega mesta posujejo s kamenjem, da umre. Tako odpravi zlo iz svoje srede! Ves Izrael naj to sliši in se boji. (5 Mz 21,18-21)
- Kdor udari svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,15)
- Kdor ugrabi človeka, naj ga je že prodal ali ga najdejo v njegovih rokah, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,16)
- Kdor preklinja svojega očeta ali mater, naj bo kaznovan s smrtjo. (2 Mz 21,17)
- Bog ga je izpeljal iz Egipta; rogove ima kakor bivol. Požira narode, njemu sovražne, drobi jim kosti in jih predira s puščicami. (4 Mz 24,8)
- GOSPOD je govoril Mojzesu in rekel: »Napadajte Midjance in jih bijte! Kajti sovražno so ravnali z vami, ko so vas z zvijačo zapeljali v zadevi Báal Peórja in svoje sestre Kozbí, hčere midjanskega kneza, ki je bila ubita na dan nadloge zaradi Peórja.« (4 Mz 25,16-19)
- S krvjo upijanim svoje puščice in moj meč bo jedel meso: s krvjo pobitih in ujetih, z dolgolasimi glavami sovražnika. (5 Mz 32,42)
- Rekel jim je: »Tako govori GOSPOD, Izraelov Bog: »Pripnite si vsak svoj meč k boku, pojdite po taboru sem in tja, od vrat do vrat, in vsak naj ubije svojega brata, prijatelja in soseda!« Levijevi sinovi so storili po Mojzesovi besedi in tisti dan je padlo izmed ljudstva približno tri tisoč mož. (2 Mz 32,27-28)
- Ko se približaš mestu, da bi ga napadel, mu najprej ponudi mir! Če ti odgovori miroljubno in se ti odpre, naj ti bo vse

ljudstvo, ki se najde v njem, dolžno opravljati tlako in ti služiti. Če pa ne sklene miru s teboj, ampak se hoče bojevati, ga oblegaj! Ko ti ga GOSPOD, tvoj Bog, da v roke, pobij vse moške v njem z ostrino meča! Le ženske, otroke, živino in vse, kar je v mestu, ves plen v njem zapleni zase in uživaj plen svojih sovražnikov, ki ti ga da GOSPOD, tvoj Bog! Tako stôri z vsemi mesti, ki so zelo daleč od tebe in niso izmed mest tehle narodov! Toda v mestih teh ljudstev, ki ti jih GOSPOD, tvoj Bog, daje kot dedno posest, ne puščaj pri življenju ničesar, kar diha, temveč z zakletvijo popolnoma pokončaj Hetejce, Amoréjce, Kánaance, Perizéjce, Hivéjce in Jebusejce, kakor ti je zapovedal GOSPOD, tvoj Bog, da vas ne naučijo počenjati vseh gnusob, ki so jih počenjali svojim bogovom, da se ne pregrešite proti GOSPODU, svojemu Bogu! (5 Mz 20,10-18)

- *GOSPOD je govoril Mojzesu in rekel: »Maščuj se Midjancem za Izraelove sinove! Potem boš pridružen svojim ljudem.« Nato je Mojzes govoril ljudstvu in rekel: »Oborožite izmed sebe može za vojsko! Naj gredo nad Midján, da nad njim opravijo GOSPODOVO maščevanje. Po tisoč iz vsakega Izraelovega rodu jih pošljite v vojno!« ... Šli so v vojno zoper Midjance, kakor je GOSPOD zapovedal Mojzesu, in pobili vse moške. Poleg drugih, ki so jih prebodli, so ubili tudi midjanske kralje: Evija, Rekema, Curja, Hura in Reba, pet midjanskih kraljev. Tudi Bileáma, Beórjevega sina, so ubili z mečem. Izraelovi sinovi so odpeljali midjanske žene in njihove otroke kot ujetnike in vzeli kot plen vso njihovo živino in vse črede in vse imetje. Vsa mesta, kjer so prebivali, in vsa šotorišča so požgali z ognjem. In vzeli so, kar so uropali, in ves plen, ljudi in živino, in pripeljali k Mojzesu in duhovniku Eleazarju in skupnosti Izraelovih sinov ujetnike in plen in vse, kar so uropali, v tabor na Moábskih planjavah ob Jordanu pri Jerihi... Zdaj torej pobijte vse otroke moškega spola; prav tako ubijte vsako žensko, ki je že spoznala moža in ležala z moškim! (4 Mz 31,1-17)*
- *In GOSPOD je rekel Mojzesu: »Vzemi vse poglavarje ljudstva in jih daj obesiti na soncu pred GOSPODA, da se nje-*

gova jeza umakne od Izraela!» Mojzes je rekel Izraelovim sodnikom: »Vsak naj od svojih mož pobije tiste, ki so se vdali Báal Peórju.« (4 Mz 25,4-5)

- *In glej, prišel je nekdo izmed Izraelovih sinov in je pred očmi Mojzesa in vse skupnosti Izraelovih sinov, ko so ti jokali pri vходу v shodni šotor, pripeljal Midjánko k svojim bratom. Ko je to videl Pinhás, sin Eleazarja, ki je bil sin duhovnika Arona, se je vzdignil iz srede skupnosti, vzel sulico v roko in šel za Izraelcem v ženski prostor in prebodel oba, Izraelca in žensko, skozi trebuh. In nadloga med Izraelovimi sinovi je prenehala. (4 Mz 25,6-8)*
- *Ko je prišel v svojo hišo, je vzel nož, prijel svojo priležnico in jo razrezal, ud za udom, na dvanajst kosov, in jo razposlal po vsem Izraelovem ozemlju. (Sod 19,29)*
- *Siserá je peš pribežal do šotora Jaéle, žene Kenéjca Heberja (...) Jaéla je prišla Siseráju naproti in mu rekla: »Stopi noter, moj gospod! Stopi k meni, nikar se ne boj!« (...) Potem je Heberjeva žena Jaéla pograbila šotorski klin, vzela kladivo v svojo roko, se mu tiho približala in zabila klin v njegova senca tako, da se je zarinil v zemljo. V trdnem spanju se je stresel in umrl. In glej, ko je Barák še zasledoval Siserája, mu je Jaéla prišla naproti ter mu rekla: »Pridi in pokažem ti moža, ki ga iščeš!« Vstopil je k njej in glej, Siserá je ležal mrtev s klinom v svojih sencih. (Sod 4,17-22)*
- *Samarija se bo pokorila, kajti uprla se je svojemu Bogu. Padli bodo pod mečem, njihovi otročiči bodo raztreščeni, njihove spočetnice razparane. (Oz 14,1)*
- *Ko je pismo prišlo do njih, so prijeli kraljeve sinove in vseh sedemdeset pomorili. Njihove glave so deli v košare in mu jih poslali v Jezreél. Prišel je odposlanec in mu sporočil, da so prinesli glave kraljevih sinov. On pa je rekel: »Do jutra jih denite v dveh kupih pred mestna vrata!« (2 Kr 10,7-8)*
- *Polni so vsakršne krivičnosti, zlobnosti, lakomnosti, hudobije. Zvrhani so nevoščljivosti, ubijanja, prepirljivosti, zvičajnosti, zlohotnosti. Hujskači so, obrekljivci, Bogu sovražni, objestneži, domišljavci, bahači, iznajdljivi v hudobiji, neposlušni staršem, brez pameti, brez zvestobe, brez srca,*

brez usmiljenja. Čeprav poznajo Božji zakon, po katerem so tisti, ki delajo takšne stvari, vredni smrti, jih ne samo počenajajo, temveč tistim, ki jih delajo, celo pritrjujejo. (Rim 1, 29-32)

- (...) Tudi vi ste od lastnih rojakov pretrpeli iste hude reči kakor one od Judov, torej od njih, ki so celo ubili Gospoda Jezusa Kristusa in preroke in pregnjali tudi nas. Ti niso Bogu všeč, nasprotniki vseh ljudi so in nam branijo oznajati poganom, da bi se rešili. Tako so prignali svoje grehe do skrajnosti. Toda jeza nad njimi je že priklopela do vrhunca. (1 Tes 2,14-16)
- Ti svojeglavci, podobni brezumnim živalim, ki so že po naravi rojene zato, da jih lovijo in pobijajo, pa preklinjajo tisto, česar ne poznajo. Zato jih bo njihova lastna pokvarjenost uničila, za krivičnost pa bodo prejeli plačilo (...) (2 Pt 2,12-13)⁶

To je samo nekaj zelo sovražnih in zločinskih citatov iz biblije. Takšnih ali podobnih citatov je v bibliji še mnogo več. Kot za celotno biblijo, tudi zanje velja naslednji biblijski napotek: »Vso besedo, ki vam jo zapovedujem, vestno izpolnjujte; ničesar ji ne dodajaj in ničesar ji ne odvezemaj!« (5 Mz 13,1) Ta navodila je treba torej po nauku katoliške cerkve dobesedno izpolnjevati in ničesar dodati ali odvzeti.

Zločinskost biblije?

Biblija v mnogih delih vsebuje skrajno negativne vsebine. Gre za izjemno nemoralne, surove, k nasilju, uničevanju, morjenju in ubijanju spodbujajoče vsebine. Gre za vsebine, ki hujskajo k hudodelstvu, rasnemu in drugemu sovraštvu in k vojni. Vse te vsebine lahko škodujejo zdravemu moralnemu razvoju otrok in mladostnikov, vzbujajo surove instinkte, brezčutno, do usode in trpljenja drugih otopelo mišljenje ali ga intenzivirajo. Bralci, zlasti mladina, so lahko zaradi sprejemanja negativnih biblijskih sporočil zapeljani k nasilju, zločinom ali drugim kaznivim ravnanjem,

⁶ Citati so iz knjige Sveto pismo Stare in Nove zaveze: Slovenski standardni prevod, Svetopisemska družba Slovenije, Ljubljana, 1997 (<http://www.biblija.net/biblija.cgi>). Tudi ostali biblijski citati so iz istega vira, če ni drugače navedeno.

znani slovenski pravnik in publicist.¹⁹ Seveda je temelj obeh cerkva biblija! Duhovniki obeh konfesij so navdih za svoje spodbujanje vojne, in s tem ubijanja in uničevanja, očitno našli v biblijskem bogu. Katoliški biblijski bog proti pravoslavlnemu biblijskemu bogu: kateri ima prav? Bog Stvarnik je rekel: Ne ubijaj!

Biblija je vsestransko uporabna. V virusnem programu Stuxnet, ki je napadel predvsem računalnike v Iranu, so namreč našli namige na biblijsko zgodbo, ki govori o uspešni preprečitvi perzijske zarote proti judom.²⁰ Očitno ima vsa ta gonja, ki jo zahodni oziroma judovsko-krščanski svet vodi proti Iranu, biblijsko, torej versko podlago. Potrebno je odstraniti drugače verujoče, je deviza Vatikana. In ta prežema že virusne računalniške programe.

Seksualni in drugi zločini »svetih očetov«

V skoraj 2000-letni zgodovini papežev najdemo veliko papežev,²¹ ki so bili obremenjeni z zločini vseh vrst, tako s seksualnimi kot tudi z umori. Zločini tako imenovanih svetih očetov so se začeli že zelo zgodaj.

Papež Damaz, ki je vladal od leta 366 do leta 384, je prišel na oblast tako, da je najel skupino pretepačev in ta je v Rimu po njegovem naročilu napadla cerkev, kjer so bili njegovi nasprotniki, ki so pripadali protipapežu po imenu Ursin. Damaz je brez milosti preganjal »heretike«, bil pa je tudi uspešen lovec na dediščine. Zaradi tega je takratni cesar izdal ukaz, ki je klerikom prepovedal lov na dediščine.

Leon Veliki je s krvoločnimi zakoni preganjal tako imenovane heretike, katolikom pa je ukazal, da se jih izogibajo kot strupa. Gregor Veliki je opravičeval suženjstvo in mučenje drugovercev. Inocenc I. naj bi se najrajši zabaval z mladimi deklicami, kar se pripisuje tudi Sikstu III. Ta se je zabaval tudi z zreliimi nunami. Papež Janez XII. je kardinalskemu diakonu odrezal nos, jezik in dva prsta, odrl kožo nekemu škofu, notarju Azzonu odrezal glavo, 63 duhovnikov in plemičev pa je obglavil. Benedikt VII. je umoril

¹⁹ Objektiv (priloga Dnevnika), 7. 8. 2010.

²⁰ Večer, 1. 10. 2010.

²¹ Povzeto po: Kdo sedi na Petrovem stolu? 2. del, Univerzalno življenje, Ljubljana, 2007, str. 111-122.

svojega predhodnika, da je lahko postal papež. Obtožen je bil tudi številnih prešuštev in drugih umorov. Za Benedikta IX. je nekdo iz tistega časa rekel, da je demon iz pekla v duhovniških oblačilih sedel na papeški tron. Ukvarjal se je namreč s čarovništvom, satanizmom, imel je spolne odnose z živalmi in naročal je umore. Svoj papeški položaj je prodal bratrancu. Silvester II. je zapustil mnogo knjig o čarovništvu, obtožen je tudi bil, da je bližje satanu kot Kristusu. Anaklet II. je imel za ljubico prostitutko, posiljeval je nune, imel pa je tudi krvoskrusko razmerje s sestro in drugimi sorodniki. Pavel II. naj bi umrl zaradi srčne kapi med spolnim odnosom s svojim miljenčkom. Inocenc VIII. je imel osem nezakonskih sinov in prav toliko hčera. Ta papež je izdal dovoljenje za tiskanje knjige Čarovniško kladivo, njenemu avtorju pa je podelil najvišje pooblastilo za inkvizitorja. To je pripeljalo do strašne smrti velikega števila ljudi.

K papežu Aleksandru VI. je moralo vsako noč priti 25 najlepših rimskih prostitutk, tudi mnogo umorov z zastrupitvijo gre na njegov račun. Dal je usmrtiti tudi preroka Savonarolo iz Firenc, ker je ta kritiziral njegovo življenje. Rodrigo Borgia, poznejši Aleksander VI., je kot podkupnine za kardinalski glas na volitvah za papeža leta 1492 podaril bogate opatije in cela mesta, da je bil izvoljen za papeža. Pavel III. je zastupil svojo mater in nečakinjo, da je prišel do celotne družinske dediščine, zastupil je vse tiste, ki se niso takoj strinjali z njim. Usmrtil je še svojo sestro in moža ene od svojih hčera. Imel je več tisoč prostitutk, ki so mu plačevale dajatve. Papež Pavel III. je brutalno preganjal tudi protestante. Vse to in še marsikaj drugega so počeli tako imenovani sveti očetje oziroma »božji« namestniki na Zemlji. Kaj ima takšno ravnanje skupnega z Bogom, ni znano.

Cerkvena ideološka podlaga za nestrpnost in fašizem

Prof. dr. Hubertus Mynarek, nekoč dekan na katoliški teološki fakulteti univerze na Dunaju, je v sredini prejšnjega stoletja papežu grajal oblastnost, strukture moči, prizadevanje za dobiček in hierarhijo. Leta 1972 je kot prvi profesor teologije v nemškem prostoru izstopil iz katoliške cerkve. Prof. Mynarek je eden najpomembnejših cerkvenih kritikov 20. stoletja. V knjigi *Die neue*

zelo rigidna in v temelju zgrešena in nevarna.« O prikrivanju pa pravi: »Jasno, da se afere skrijejo, da škandali ne pridejo na dan! V cerkveni hierarhiji naredijo vse, da škandali in afere ostajajo skrite. Zakaj? Ker je temeljna funkcija Cerkev zaščita njenega ugleda, ker je to teološko utemeljeno, kot edini privilegij resnice. In dokler bo epistemološki ekskluzivizem, ne bo nič drugače! Ne morete pričakovati kritike in resnega opravičila za zlorabe.«²³

Marsikdo se bo strinjal z mislimi sociologa dr. Dragoša. Ali je lahko z zločini tako obremenjena institucija sodnik samemu sebi? Samo zunanja neodvisna preiskava lahko pokaže pravo stanje stvari. Pri tej preiskavi morajo sodelovati razni deli družbe, kot na primer mediji, tožilstvo, policija, civilna družba, žrtve, parlament ... Ni dovolj samo sodelovanje države, saj se je ta že mnogokrat kompromitirala v zvezi s cerkvijo, poleg tega pa država, vsaj v zahodnih deželah, močno privilegira katoliško cerkev.

Združba nevarnih in patoloških ljudi

Katoliški teolog in duhovnik, tudi profesor na Teološki fakulteti Univerze v Ljubljani, dr. Ivan Štuhec je rekel: *»Ne smemo pozabiti in zanemariti dejstva, da se po svetu in tudi pri nas lahko pod versko skupnostjo skriva združba nevarnih in patoloških ljudi, ki lahko ogrozijo življenje ljudi.«²⁴*

To vsekakor drži. Še najbolj se to vidi na primeru katoliške cerkve. Cerkev je sestavljena iz mnogih zločincev, kot na primer pedofilov, morilcev, mučiteljev ljudi in živali ... Njena zgodovina je izjemno krvava. Njeni zločini so celo še hujši kot Hitlerjevi, Francovi ali Mussolinijevi skupaj – zločinskih diktatorjev, ki jih je cerkev podpirala, tako kot je podpirala tudi druge diktatorje skozi zgodovino in v sedanjem času, na primer Pinocheta, Marcosa ali hunto v Salvadorju. Po pokolih med 2. svetovno vojno so mnogi nacistični zločinci, ki jim je Vatikan priskrbel novo identiteto, z njegovo pomočjo zbežali predvsem v Južno Ameriko, s čimer so se obvarovali pred sodišči. Njeni zločini so tudi mnogo večji kot zločini komunistov. Cerkveni zločini vedno bolj prihajajo na dan. Sedaj se

²³ Citati povzeti po http://www.siol.net/Slovenija/Aktualno/2010/03/Spolne_zlorabe_so_tudi_politichni_problem.aspx.

²⁴ Družina, 13. 11. 2005.

je na primer razkrilo, da je bil katoliški duhovnik James Chesney eden IRI-nih komandantov in neposredni organizator bombnih napadov leta 1972 v severnoirski vasici Claudy blizu Londonderryja, ko je umrlo devet ljudi, trideset pa je bilo ranjenih. Med umrlimi so bili tudi trije otroci. Katoliška cerkev in britanska vlada sta se tajno sporazumeli o prikrivanju storilca in njegovi vlogi v napadih. Namesto da bi duhovnik prišel pred civilno sodišče, je bil premeščen v Republiko Irsko. Sedanje vodstvo severnoirske cerkve govori o tem, da je šokantno, da je bil katoliški duhovnik vpleten.²⁵ Predvsem je šokantna takšna cerkvena izjava, saj je cerkev za ta zločin vedela in ga, v povezavi s svojo služkinjo – državo, prikrila. Cerkveni zločini vedno bolj prihajajo na dan. Koliko je še takšnih primerov? Koliko je še krvavih sporazumov med posvetno in cerkveno državo o prikrivanju cerkvenih hudodelstev, katerih posledice so skrajno krvave? Francoski duhovnik Arthur Herve je v zvezi z odločitvijo francoskega predsednika Sarkozyja o rušenju nelegalnih romskih naselij in izgonu tujih Romov iz Francije rekel, da »moli za to, da bi predsednika Sarkozyja zadela kap.«²⁶ Po burnem odzivu se je duhovnik opravičil, izjave pa ni preklical. Katoliški duhovnik torej želi, če že ne smrti, pa vsaj bolezen francoskemu predsedniku. Ni znano, da bi vodstvo katoliške cerkve reagiralo na takšno sovražno izjavo oziroma molitev svojega duhovnika. Očitno se tudi vodstvo strinja, da Sarkozyja doleti kap. Kdo lahko stori takšno dejanje? Nevarni in patološki ljudje ali kdo drug? Tisti, ki so polni sovraštva ali tisti, ki so polni ljubezni?

Tudi v Sloveniji je podobno. Spomnimo se po vojni obsojenega in obešenega župnika Petra Križaja, ki je veljal za najzloglasnejšega mučitelja v cerkvi na Urhu, kjer so med 2. svetovno vojno domobranci z roko v roki s katoliškimi duhovniki v kletnih prostorih mežnarije zasliševali, mučili in pobijali partizane, njihove sodelavce in civiliste.²⁷ Ne ubijaj očitno za te duhovnike ni veljalo. Ali pa si pogledamo izjave nadškofa Rodeta o Sloveniji oziroma državljanih Slovenije. Njegove mnogokrat žaljive in nasilne izjave

²⁵ Dnevnik, 25. 8. 2010.

²⁶ <http://24ur.com/novice/svet/molim-da-bi-predsednika-sarkozyja-zadela-kap.html>.

²⁷ Mladina, 30. 7. 2010.

sevajo bit cerkve. Po mnenju znanega slovenskega publicista in nekdanjega politika Toneta Partljiča katoliška cerkev med 2. svetovno vojno ni ravnala pravilno in se bo zato zagotovo opravičila, po njegovem čez 400 let, uvrstil pa jo je tudi med totalitarizme.²⁸ Največ kriminala na prebivalca naj bi bilo v Vatikanu.²⁹ Če si še enkrat priključimo v spomin uvodoma citirano izjavo katoliškega klerika Ivana Štuheca, je lahko marsikaj bolj jasno. Kako je združba nevarnih in patoloških cerkvenih ljudi ogrozila ljudi oziroma družbo in proizvedla krvavo dediščino biblije, piše v nadaljevanju.

Katoliki IRE v Severni Irski ubijali in uničevali

Kot že navedeno, je bil katoliški duhovnik James Chesney eden IRI-nih komandantov in neposredni organizator bombnih napadov leta 1972 v severnoirski vasici Claudy blizu Londonderryja, ko je umrlo devet ljudi, trideset pa je bilo ranjenih, med umrlimi pa so bili tudi trije otroci. Duhovnik Chesney pa ni bil edini katolik v IRI. Po mnenju generalnega sekretarja Sveta Evrope, Thorbjørna Jaglanda, je bila Irska republikanska armada sestavljena iz katolikov. Izjavil je namreč: »*Grožnjo je seveda pomenila IRA in ne krščanska oziroma rimskokatoliška vera, katere pripadniki so njeni aktivisti.*«³⁰ Dejstvo je, da so se katoliki na Severnem Irskem z orožjem borili za priključitev k Irski. Dejstvo pa je tudi, da so katoliki kot pripadniki IRE pri tem ubijali celo otroke in da so odgovorni za več tisoč žrtev in veliko škodo. Načelo katolikov v IRI je torej bilo Ubijaj in ne Ne ubijaj. Ni znano, da bi Vatikan izobčil katolike, člane Irske republikanske armade, čeprav so ubijali celo otroke. Nasprotno, duhovnika Chesneyja je v zahvalo za bombni napad v vasici Claudy, kjer je umrlo devet ljudi, premestil v Republiko Irsko. Zato se postavlja vprašanje, ali ni IRA delovala za interese Vatikana, ki bi si vsekakor želel povečati ozemlje katoliške Irske in tako oslabiti svojega verskega nasprotnika – anglikansko Veliko Britanijo. Za Vatikan je bila oborožena borba IRE očitno pravična vojna, saj se je bila za interese cerkve. IRA naj bi bila celo najbolj oborožena

²⁸ Delo, 13. 9. 2010.

²⁹ Delo, 18. 1. 2007.

³⁰ Mladina, 22. 10. 2010.

živil živalskega izvora, ki je dokazano, če ne največji posamezen uničevalec podnebja, pa vsaj eden od dveh ali treh največjih uničevalcev podnebja, saj so emisije toplogrednih plinov iz te dejavnosti bistveno večje kot celoten svetovni promet. Po eni izmed študij predstavljajo te emisije več kot 50 % vseh emisij toplogrednih plinov. Tudi bolezni bi bilo bistveno manj, če ne bi cerkev podpirala uživanja mesa: ta je namreč rizični dejavnik za veliko število civilizacijskih bolezni, zaradi katerih vsako leto umre več 10 milijonov ljudi po vsem svetu. Zaradi cerkvenega sovraštva do živali ne umirajo samo le-te, temveč tudi milijoni ljudi po svetu in seveda tudi narava.

Dokler bodo klavnice, bodo bojišča

»Dokler bodo klavnice, bodo tudi bojišča,« je rekel veliki ruski humanist in pisatelj Lev Tolstoj. Njegova je tudi izjava: »Od uboja živali do uboja človeka je samo korak in s tem tudi od mučenja živali do mučenja človeka.«³⁷ Tolstoj je vsekakor zadel bit stvari. Znano je, da meso dela ljudi bolj agresivne. Koliko ljudi bi bilo ubitih, če ljudje ne bi ubijali živali? Kakšna bi bila sedaj družba, če bi ljudje ne ubijali živali? Kakšna bi bila zgodovina, če bi cerkev dosledno sledila zapovedi Ne ubijaj in ne ubijala oziroma dovoljevala ubijanje živali? Ali bi bile sedaj klavnice? Ali bi bila sedaj bojišča? Ali bi bile velike svetovne vojne? Ali bi bila vojna v Iraku ali Afganistanu? Ali bi se namenilo toliko denarja za vojsko? Stotine milijard dolarjev se po svetu vsako leto nameni za vojsko. Za uničevanje in ubijanje. Kaj bi lahko s tem denarjem naredili za dobrobit človeštva, živali in celotne narave? Ali bi sploh bila lakota na Zemlji? Ali bi imeli revščino? Revščina, lakota, nasilje, bolezni ... so temelji cerkve in sedaj vladajoče uničevalne ideologije, ki obvladuje pravno državo, zato se z vsemi silami dela na tem, da se ti temelji ohranijo.

Jezus je bil prijatelj živali in vegetarijanec

Jezus je bil, za razliko od cerkve, prijatelj živali in vegetarijanec.

³⁷ Prikrivana Jezusova ljubezen do živali, Živali – nemočne žrtve, Univerzalno življenje, Ljubljana, 2009, str. 50.

sina, bo zaradi njega hvaljen ...«. Kaj je rekel bog, saj je razlika med »strogo vzgojo« in »kaznovanjem«? Ali je katoliški bog leta 1974 govoril o isti zadevi tako, leta 1996 pa drugače?

Zelo zgovoren je naslednji primer, ki se tiče samega krsta. (Mt 28,19) V slovenskem standardnem prevodu se glasi: »*Pojdite torej in naredite vse narode za moje učence. Krščujte jih v ime ...*«, v Dalmatinovi Bibliji iz leta 1584 se glasi: »*Satu pojdite tjakaj, inu vuzhite vse folke, inu je kàrftite v'Imeni ...*«, v Trubarjevi NZ in PS (1555-1577) pa: »*Obtu poidite kiakai, inu vuzhite vse ludi, inu te ifte kerftite vtim Imeni ...*«. Seveda je bistvena razlika med »*naredite vse narode za moje učence*« in »*inu vuzhite vse folke*« oziroma »*inu vuzhite vse ludi*«. ¹¹¹ Ni enako narediti »za učence« in »učiti.« Kaj je bilo narobe z Jezusovo izjavo o tem, da je potrebno prvo učiti in nato krstiti, da jo je bilo potrebno spremeniti v nekaj drugega? Cerkvi očitno ta Jezusova izjava, zabeležena tako v Dalmatinovih kot tudi Trubarjevih besedilih, ni ustrezala. Zato jo je spremenila in Jezusu pripisala besede, ki jih ni izrekel. Cerkev je tako v slovenskem standardnem prevodu spremenila bistvo Jezusove izjave, ki je v tem, da je potrebno prvo učiti, šele nato krstiti. Dalmatinova Biblija in Trubarjeva NZ in PS pa ohranjata bit Jezusove izjave. Kako je mogoče učiti dojenčke, ni jasno. Očitno dela cerkev na tem, da skozi prevode prevodov popravlja tiste Jezusove besede, ki ne ustrezajo njenim ciljem. Ali je mogoče pričakovati, da bo slej ali prej pisalo v Matejevem evangeliju (28,19), da se prvo krsti in nato uči? Kot to cerkev že prakticira. Seveda pa se to ne dogaja samo v Sloveniji, temveč tudi drugje. Na primer v grški različici biblije se govori o ženah apostolov, v latinski pa je že govora o sestrah. ¹¹² Bog pa je rekel: »*Da, jaz, GOSPOD, se ne spreminjam ...*« (Mal 3,6)

Vsebinsko spreminjanje biblije imamo torej pred »nosom« in niti ni potrebno, da gremo v Hieronimove čase. Verjetno bi primerjava novih različic prevodov s starimi odkrila še marsikaj zanimivega.

111 Citati v tem odstavku so iz spletne strani <http://www.biblija.net>.

112 <http://www.delo.si/clanek/101797>.

Krst dojenčkov

Krst kot vsakdanje opravilo

Katoliški krst dojenčkov je v Sloveniji dokaj reden pojav. Mnogi starši dajo otroka krstiti, ne da bi se vprašali, kaj krst sploh je. Zdi se jim nekaj običajnega, nekaj, kar je v skladu s tradicijo. Starši večinoma ne razmišljajo o tem, ali je v otrokovo korist, niti ne razmišljajo o tem, ali je v skladu z ustavo. Slepo verjamejo tradiciji ali cerkvi. Za njih ni sporno, da pomeni krst dojenčka njegov vstop v katoliško cerkev, za njih ni sporno, da otrok postane del cerkve brez svojega soglasja. Za njih ni sporno, da se ga brez njegovega soglasja vzgaja v veri v nekega boga, ki si ga sam ni izbral. Če pa je vse to za njih sporno, pa kljub temu otroka krstijo in vzgajajo v katoliški veri, so to očitno naredili ali iz strahu pred cerkvijo oziroma njenimi grožnjami z večnim peklom ali pa iz kakšnega drugega razloga, za katerega je vprašanje, ali je v korist otroka.

Deset tisoče otrok vsako leto postanejo verniki katoliške cerkve brez svojega soglasja. V zgodovini Slovenije je bilo takšnih otrok na sto tisoče, na svetu stotine milijonov. Sploh niso imeli možnosti, da bi se izrekli, ali želijo vstopiti v cerkev ali ne. Ni jim bila dana možnost, da bi preverili, v kakšno organizacijo bodo prišli. Ni jim bila dana možnost, da bi preverili, ali v resnici drži ugotovitev znanega zgodovinarja Karlheinzja Deschnerja, da na svetu ni organizacije, ki bi bila »v antiki, vključno s srednjim in novim vekom ter posebno v 20-tem stoletju tako obremenjena z zločini, kot krščanska cerkev, prav posebno rimsko-katoliška cerkev.« Ni jim bila dana možnost, da bi slišali za izjavo Jezusa, da je potrebno prvo učiti in nato krstiti. (Mt 28,19)

Ko mnogi dojamejo, da so bili prevarani in izstopijo iz katoliške cerkve, jih cerkev izobči, torej prekolne in pošlje v večni pekel, vpiše pa jih tudi v knjigo odpadnikov iz katoliške cerkve. Izkoristili so svojo ustavno pravico do izstopa iz verske skupnosti oziroma do svobode vesti, v zameno pa so od cerkve dobili izobčenje in večni pekel. Država pa ob takšnem ponižanju lastnih državljanov s strani tujca – cerkev je namreč tuja organizacija, saj

ima svoj sedež v Vatikanu – molči. Čeprav so iz cerkve formalno izstopili, pa še vedno imajo dolžnosti do nje, saj velika večina letih z izstopom ne preneha, kar pa ne velja za pravice, te pa seveda prenehajo. Kot v časih suženjstva. Zaradi krsta, ki v dušo vtisne neizbrisno znamenje, seveda po nauku cerkve, so z njo povezani tudi po izstopu. Enkrat vernik, vedno vernik, izhaja iz katoliškega nauka. Mnogi pozneje, ko odrastejo, ne dojamejo, kje se nahajajo in v njej ostanejo do smrti. To je po svoje razumljivo, saj so od vsega začetka, preko verouka, verskih obredov in drugih verskih dejavnosti, indoktrinirani s katoliškim naukom. Otrok, ki hodi k verouku in se seznanja na primer s krvavim starozaveznim naukom, je s tem indoktriniran in biblijske zgodbe oziroma slike gredo v njegovo duševnost oziroma podzavest. Nihče natančno ne ve, kako mračni in krvavi biblijski napotki vse do danes vplivajo na otroke oziroma odgovorne v državi in družbi. V bistvu napolnjenost njihovega »verskega volumna« tudi s krvavimi biblijskimi zgodbami oziroma slikami otežuje jasen in objektiven pogled na zadeve in organizacijo, v kateri se nahajajo, ter omejuje svobodno voljo. Zato je bistveno težje spremeniti vero ali postati ateist, kot pa če bi ne bi bilo krsta oziroma vzgoje v katoliški veri. »Kar se Janezek nauči, to Janez zna«, bi bilo mogoče uporabiti v tem primeru. Seveda pa je to odvisno tudi od lastnosti posamezne osebe. Verjetno pa so zelo redki, ki se jim svobodna volja ni zmanjšala zaradi prisilne katoliške indoktrinacije. Krst dojenčku trasira njegovo versko pot. Ta pot pa je lahko zelo trnova, še zlasti, če naleti na pedofilskega klerika ali klerika, ki ga zlorablja na drug način.

Krst dojenčkov tako pomeni odvzem verske svobode, ki jo jamčita slovenska ustava in konvencija o otrokovih pravicah. Velikemu številu ljudi v Sloveniji je bila odvzeta verska svoboda, saj so bili prisilno krščeni in tako niso imeli možnosti, da bi svobodno vstopili v versko skupnost. Nekateri so spoznali prevaro in so zato izstopili iz katoliške cerkve. Pošteno bi bilo, da bi tisti, ki so te ljudi brez njihovega soglasja pahnili v cerkev, iz njihove podzavesti oziroma notranjosti »izbrisali« predvsem tisto versko vzgojo, ki jim je bila vsiljena in ni bila izraz njihove notranjosti oziroma interesov, da bi lahko v nadaljevanju življenja polno in

neobremenjeno z negativno preteklostjo izkoristili svojo versko svobodo. Če tega niso sposobni oziroma ni mogoče, potem bi se jim morali vsaj opravičiti in jim povrniti vso škodo, ki so jo utrpeli zaradi verskega nasilja.

Katoliški katekizem o krstu

V katekizmu piše o krstu tudi naslednje:

- *»Po krstu se osvobodimo greha in se prerodimo v božje otroke; postanemo udje Kristusa in se včlenimo v Cerkev ter postanemo deležni pri njenem poslanstvu (...).*
- *Ker zakrament krsta pomeni osvoboditev od greha in njegovega začetnika, hudobnega duha, se izreče nad kandidatom eksorcizem (ali več eksorcizmov).*
- *Krst ne očisti človeka le vseh grehov, marveč tudi napravi iz novokrščenca novo stvar (...).*
- *Ko je krščenec postal ud Cerkve, ne pripada več sam sebi, temveč tistemu, ki je umrl in vstal za nas. Od tedaj naprej je poklican k temu, da se podreja drugim, da jim služi v občestvu Cerkve, da je cerkvenim predstojnikom poslušen ter jih uboga in da jih upošteva s spoštovanjem in ljubeznijo. Kakor je krst za krščenca vir odgovornosti in dolžnosti, tako mu daje tudi pravice v Cerkvi (...).*
- *Tisti, ki so s krstom prerojeni v božje otroke, so dolžni pred ljudmi izpovedovati vero, ki so jo po Cerkvi prejeli od Boga, in se udeleževati apostolske ter misijonske dejavnosti božjega ljudstva.*
- *Krst vtisne v dušo neizbrisno duhovno znamenje, pečat (character), ki posveti krščenca za bogočastje krščanske vere. Zaradi neizbrisnega znamenja je krst neponovljiv.«¹⁴⁰*

Iz navedenega je razvidno, da dobi oseba s krstom poleg pravic tudi dolžnosti. Pri polnoletnih osebah to ni sporno, saj so se same prostovoljno odločile za krst in s tem za prevzem obveznosti. Kako pa je to na primer pri dojenčkih? Ali so se tudi ti prostovoljno odločili za prevzem obveznosti? Odgovor je seveda jasen: ne! V njihovem imenu so se odločili starši. Dojenč-

140 Katekizem katoliške Cerkve, prav tam, št. 1213 in naslednje, str. 331-345.

Katoliška pedofilija

Splošno o cerkveni pedofiliji

Svet pretresajo pedofilski škandali katoliških klerikov.¹⁵⁰ ZDA, Irska, Nemčija, Avstrija, Švica, Francija, Italija, Poljska, Nizozemska, Belgija, Filipini, Hongkong, Mehika, Argentina, Salvador, Čile in druge države, kjer je prisotna katoliška cerkev, so leglo cerkvene pedofilije. Ne gre za občasne in posamezne primere, saj poročila iz mnogih držav pričajo o ustaljeni, dolgoletni in gnusni praksi zločinov. Po besedah samega kardinala Ratzingerja iz leta 2005 je cerkev preplavila umazanija. Pedofilski škandali segajo tudi že v Vatikan in se dotikajo samega papeža. Ta naj bi vedel za konkretne spolne zlorabe, pa je molčal, trdijo mnogi.

V cerkvenem okolju zahodnih držav je mnogo zlorab otrok in mladostnikov, mnogo pedofilskih afer katoliških duhovnikov. Številke pedofilskih duhovnikov gredo v tisoče, žrtev v deset tisoče, v milijarde dolarjev pa gredo odškodnine, ki jih je cerkev že morala plačati žrtvam ali pa jih bo še morala. Že sama višina izplačanih odškodnin kaže na izjemno velik obseg spolnih zlorab katoliških klerikov, na to seveda kažejo tudi bolj ali manj stalna poročila o cerkveni pedofiliji, ki se pojavljajo v javnosti. Kar pride v javnost, je samo vrh ledene gore. V mnogih primerih žrtve sploh ne spregovorijo ali pa si cerkev z odškodninami kupi molk in tako sploh ne pride do civilnih postopkov. V Magdeburgu je na primer škofija eni od žrtev ponudila 25.000 evrov za molk o spolni zlorabi.¹⁵¹ Na Nizozemskem je bilo na cerkvene urade podanih že 1.500 prijav. V tej državi so katoliški duhovniki na primer v internatni šoli Sant Henricus leta dolgo spolno zlorabljali slepe otroke.

V petdesetih, šestdesetih letih in pozneje, pa seveda tudi prej, je bilo na sto tisoče otrok in mladostnikov v katoliških institucijah izpostavljeno brezmilostnemu vzgojnemu sistemu. Bili so poni-

¹⁵⁰ Konkretni primeri spolnih in drugih zlorab so povzeti po objavah v medijih in po časopisu »Der Theologe«, št. 24 a: Sex-Verbrechen und -Vergehen in der Kirche izdajatelja Dietra Potzla. Časopis je dosegljiv na spletnem naslovu http://www.theologe.de/sexuelle_vergehen.htm.

¹⁵¹ Delo, 27. 3. 2010.

žani, oropani pravic, duševno in telesno zlorabljeni in mnogi izkoriščani tudi kot prisilni delavci.

Po podatkih OZN je vsako leto zlorabljenih okoli 223 milijonov otrok po vsem svetu, duhovniki naj bi bili po teh podatkih krivi le za enega do treh promilov teh zlorab.¹⁴⁷ Tri promile predstavlja številko okoli 700.000. Duhovniki naj bi torej, seveda gledano statistično, v enem letu zlorabili okoli 700.000 otrok po vsem svetu oziroma okoli 200.000 otrok, če se vzame spodnja številka ena promila. Vsekakor ogromno. Po vsej verjetnosti pade levji delež teh zlorab na katoliške duhovnike. Na svetu je okoli 400.000 duhovnikov,¹⁵² kar bi pomenilo, da je praktično, seveda gledano statistično, vsak drugi ali tretji katoliški duhovnik pedofil.

Zlorabljene žrtve mnogokrat leta in leta duševno trpijo zaradi ponižanja in duševnih travm, duhovniki pa so bili v mnogih primerih prestavljeni drugam, namesto da bi se znašli v kazenskem postopku na civilnem sodišču. Iz psiholoških študij, ki se ukvarjajo s spolnimi zločini, je mogoče razbrati, da so žrtve pogosto šele petnajst, dvajset ali celo petindvajset let po zločinu sposobne prekiniti molk in o tem spregovoriti. Kakšne strašne muke so morali pretrpeti otroci, da tudi kot odrasli tako dolgo niso mogli spregovoriti v javnosti. Mnoge žrtve so zaradi spolnih zlorab storile samomor. Žrtve pa tudi same mnogokrat storijo kazniva dejanja, ker iz svoje travmatične izkušnje in duševnih poškodb dajo naprej to, kar se je njim samim zgodilo. Iz mnogih procesov zoper pedofilske klerike je znano, da so žrtve zaradi spolnih zlorab izgubile vero v Boga. Mogoče pa je to skriti namen katoliške cerkve? Torej: odvrniti ljudi od Boga oziroma Jezusa Kristusa. Spolne zlorabe v imenu Kristusa, vojne v imenu Kristusa, ubijanje v imenu Kristusa ... Kdo bo še veroval v takšnega strašnega Kristusa?

Duhovniki so mnogokrat na zelo prefinjen način nase priklenili otroke, na primer z grožnjo, da bodo o vsem povedali njihovim staršem, če se ne bi pustili več zlorabljati. Tudi če je otrok o zlorabah povedal staršem, mu le-ti mnogokrat niso verjeli, saj je bil za njih duhovnik »svetnik«. Nekoč je neki oče stopil pred ljudi in

152 <http://rtvslovenija.si/svet/problem-pedofilije-ni-tako-razsirjen-kot-ga-sku-sajo-prikazati/225655>.

povedal, da je župnik zlorabil njegovega otroka. Posledica je bila, da so vaščani izvajali hud pritisk na njegovo družino. Koliko je bilo in koliko je še danes tega?

V Belgiji so se spolne zlorabe otrok desetletja dogajale v skoraj vseh škofijah. Več sto otrok, med njimi 100 deklic, je bilo zlorabljenih s strani belgijskih katoliških klerikov, vsaj 13 od teh jih je naredilo samomor. Zlorabljali so vsi, od škofov, učiteljev do župnikov. Pedofilski kleriki so si najrajši privoščili fante, mlajše od 15 let, najmlajša žrtev je imela vsega dve leti, torej je bila še dojenček. Vse to izhaja iz poročila neke belgijske cerkvene komisije.¹⁵³ Ni dvoma, da je žrtev bistveno več, saj je cerkev znana po tem, da mnogo stvari zamolči. Zanimiva je tudi ugotovitev omenjene komisije, da ni našla sledi o namernem in sistematičnem prikrivanju zlorab. Vprašanje je, koliko ljudi ji verjame. Sicer pa, ali je te sledi sploh iskala? Mogoče je bila njena naloga, da jih prikrije in tako opere belgijsko cerkev suma sistematičnega prikrivanja zlorab, za kar si Vatikan ves čas prizadeva.

»O pedofiliji v cerkvi vemo danes veliko več kot prej (...). Na Hrvaškem, kjer se devetdeset odstotkov ljudi deklarira za katoličane, ni o tem prave razprave. Ko se pojavi nov pedofilski škandal (...) nihče ne govori o tem, kot bi bilo treba. Verjetno tudi zato ne, ker ima cerkev na Hrvaškem veliko politično moč. Pridobila si jo je v devetdesetih letih, ko so duhovniki s prižnic, diskretno ali manj diskretno, nagovarjali ljudi, za koga naj glasujejo na volitvah,« meni hrvaški gledališki režiser Oliver Frlić.¹⁵⁴

Mnogo pedofilov je tudi med cerkvenimi laiki. Glede na to, da so ti člani cerkve, je jasno, da gre tudi v tem primeru za cerkveno pedofilijo. Ker so v mnogih državah katoliki v večini, je mogoče domnevati, da je tam bistveno več cerkvene pedofilije kot pa ne-cerkvene.

Znani zgodovinar in cerkveni kritik Karlheinz Deschner pravi, da so cerkveni seksualni prekrški vseh vrst tako stari kot cerkvena zgodovina. Že Niccolo Machiavelli je bil spolno zlorabljen s strani duhovnika.¹⁵⁵ V samostanskih šolah se je marsikaj dogajalo

153 Delo, 11. 9. 2010 in 14. 9. 2010.

154 Mladina, 17. 9. 2010.

155 Sobotna priloga (priloga Dela), 28. 10. 2006.

Cerkev torej dobro pozna, kdo je potencialni pedofil v njenih vrstah in kje je največ možnosti, da se spolna zloraba zgodi. Kaj je v preteklosti naredila, da zlorab ne bi bilo? S premeščanjem duhovnikov je pedofilijo samo potrjevala in ji tako posredno dajala legitimiteto. Spolnih zlorab otrok ni preprečevala. Zakaj? Če bi Jezus vedel za spolne zlorabe otrok, ali bi molčal? Ali je to del sistemske zlorabe otrok?

Profil idealne žrtve

Tarcisio Tadeu Spricigo je katoliški duhovnik iz Brazilije. Čeprav je zlorabljal otroke, ga je cerkev premeščala iz župnije v župnijo, policiji pa ga ni prijavila. Kljub temu so njegovi zločini prišli na dan in ga pripeljali v zapor. Pri preiskavi njegovega stanovanja so našli dnevnik, v katerem je opisal, kako najti idealno žrtev.

Nekatere lastnosti njegove idealne žrtve:

Starost: 7, 8, 9, 10.

Spol: moški.

Socialni status: reven.

Družinska situacija: brez očeta, z osamljeno materjo ali sestro.

Kje iskati: na ulici, v šoli, v družini.

Kako ga pritegniti: lekcije kitare, zbora ali ministrant.

Zelo pomembno: spoprijateljiti se z družino.

Če je mogoče: deček, ki išče ljubezen, mir in ki te ceni, potreben mu je oče.

Tarcisio Tadeu Spricigo je v svoj dnevnik med drugim tudi zapisal, da se je potrebno izogibati bogatih otrok in da je potrebno biti prevladujoč nad otrokom.²⁰⁶

V čigavem imenu si je Spricigo ustvaril dnevnik? Božjem ali satanskem?

Katoliška cerkev je namerno prikrivala spolne zlorabe

Evidentno je, da so pedofilski zločini močno razširjeni med kleriki v katoliški cerkvi. Namesto da bi vodstvo te cerkve pedofilске klerike kaznovalo in prijavilo policiji, je vse to obdržalo v tajnosti in duhovnike premestilo v novo župnijo, kjer so mnogi zopet spolno

206 <http://protestantzg.wordpress.com/2008/11/04/dnevnik-svecenika-pedofila>.

zlorabljali otroke. Sedanji papež je, ko je bil še kardinal, leta 2001 poslal vsem škofom po svetu dokument z naslovom *De Delictis Gravioribus (Listina o resnih zločinih)*, v katerem je škofom odredil, da morajo vse spolne zločine, ki jim pridejo na ušesa, javiti Vatikanu in jih obdržati v tajnosti, kršiteljem te odredbe pa je zagrozil tudi z izobčenjem. Ta dokument je javno objavil britanski Observer.²⁰⁷ Še pred tem je katoliška cerkev že leta 1962 zahtevala, da pedofilski primeri katoliških duhovnikov ne smejo priti v javnost. V dokumentu z naslovom *Crimen sollicitationis (Zločin nadlegovanja)* takratni papež Janez XXIII. govori o spolnem nadlegovanju s strani duhovnikov v spovednici ali pred oziroma po spovedi. Dokument je bil strogo zaupen in se je moral hraniti v tajnih arhivih. O teh dokumentih je bilo govora tudi v oddaji britanske BBC Panorama z naslovom »Spolni zločini in Vatikan«, ki je bila na sporedu dne 1. 10. 2006. Za papeža Benedikta XVI. je bilo v oddaji rečeno, da je odigral vodilno vlogo v sistematičnem prikrievanju spolnih zlorab otrok, ki so jih zakrivali katoliški duhovniki in to zaradi tega, ker je še kot kardinal leta 2001 poslal škofom po svetu odredbo, da se o spolnih zlorabah otrok ne poroča civilnim oblastem, žrtve, storilci in priče pa bi morali zapriseči molčečnost, žrtvam je bilo celo zagroženo z izobčenjem, če bi kršili zaobljubo. Oddaja obtožuje katoliško cerkev, da je ščitila duhovnike in jih ni prijavila policiji, temveč premestila v drugo župnijo.²⁰⁸

Eden izmed nekdanjih »izvajalcev« Crimen Sollicitationis v ZDA Patrick Wall je v oddaji dejal: »Spoznal sem, da ne delam za sveto ustanovo, ampak za ustanovo, ki ji je sveto zaščita same sebe.« Še hujšo obtožbo je v oddaji izrekel duhovnik Tom Doyle, odstavljeni vatikanski advokat: »Gre za eksplicitno pisno politiko prikrievanja primerov spolnih zlorab otrok in kaznovanje tistih, ki bi opozarjali na te zločine duhovščine. Ko so odkrivali duhovnike, ki so zlorabljali otroke, se niso odzvali s preiskovanjem ali kazenskim pregonom, ampak so jih premeščali. Gre torej za popolno neupoštevanje žrtev in dejstva, da se bo nekje drugje pojavil kup novih žrtev. To se dogaja po vsem svetu.«²⁰⁹

207 24. 4. 2005.

208 Dnevnik, 7. 10. 2006.

209 Dnevnik, 7. 10. 2006.

V Italiji je cerkev želela preprečiti predvajanje te oddaje na državni televiziji, vendar ji ni uspelo. Oddajo si je ogledalo kar pet milijonov gledalcev. Katoliška cerkev je za dokumentarec televizijske hiše BBC trdila, da je iz trte zvito in zlagano vse, kar je v oddaji. Čeprav je Vatikan poznal resnico, je razkritje le-te označil kot laž, ne vedoč, da bodo prišla tudi leta 2008, 2009, 2010 ..., ko se je na dan vsul plaz pedofilskih afer. Vatikan se je, ne prvič, zlagal, misleč, da resnica ne bo prišla na svetlo. Kolikokrat se je Vatikan že zlagal? Toda resnica slej ali prej pride na dan.

Ob izbruhu pedofilskih afer v Nemčiji je nemška pravosodna ministrica ostro kritizirala Vatikan in javno rekla, da je Joseph Ratzinger, preden je postal papež, škofom poslal pismo, v katerem jim je naročil, da se morajo spolne zlorabe urejati v tajnosti. Da je cerkev prikrivala pedofilske primere, je jasno tudi nemški državi, verjetno pa še kateri. Ali je to jasno tudi slovenski državi?

Dokument *Crimen sollicitationis*, ki naj sedaj ne bi več veljal, je zanimiv še iz enega vidika. Predvideva namreč kazen izobčenja za tistega, ki ne bi v enem mesecu pristojnemu ordinariju naznanil spolne zlorabe, ki jo je nad njim storil duhovnik pri spovedi oziroma, če ne naznani, da ga je spovednik pri zakramentu spovedi zapeljeval v greh zoper šesto Božjo zapoved, kot je to oblikoval klerik dr. Andrej Saje.²¹⁰ Gre za nekaj neverjetnega. Če duhovnik pri spovedi spolno zlorabi otroka, je ta izobčen, torej otrok, če tega v mesecu dni ne javi pristojnemu škofu. Otroka najprej zlorabi duhovnik, nato pa ga cerkev, ker zadeve pravočasno ne prijavi, še kaznuje in to z najhujšo kaznijo. Zločinec eventualno iz kleriškega stanu ali pa samo v drugo župnijo, žrtev pa v pekel! Gre za neverjetno grožnjo otroku, ki poleg tega nima nobene pozitivne vsebine, saj je njen namen verjetno samo ta, da škof dobi podatke o dejavnostih duhovnikov. Da jih ima v oblasti?

Če zlorabljeni otrok spolno zlorabo prijavi civilnim oblastem, je izobčen, če spolne zlorabe ne prijavi pristojnemu škofu v roku enega meseca, je izobčen, če škofu spolno zlorabo prijavi po preteku enega meseca, je izobčen, če o spolni zlorabi obvesti javnost, je izobčen. Če je preklet otrok, je po vsej verjetnosti preklet tudi

210 Družina, 15. 10. 2006.

nice proti spolnim zlorabam. O vseh sumih spolnih zlorab bo potrebno obvezno obvestiti tožilstvo, razen če bo žrtev temu izrecno nasprotovala.²²² Kaj te smernice pomenijo v razmerju do vatičanskih smernic, se bo še videlo. Ali gre za cerkveni trik ali pa je mišljeno resno? Volk dlako menja, nravi pa ne!

Nadškof Stres: Vsaka zloraba je svetoskrunstvo

»Vsaka zloraba je svetoskrunstvo,« je izjavil nadškof Stres pri skupni maši avstrijskih in slovenskih škofov v Mariazellu v Avstriji.²²³ Torej to velja tudi za spolne zlorabe otrok in mladostnikov. Vsaka spolna zloraba je svetoskrunstvo. Župnik Jošt je bil osumljen 16 kaznivih dejanj spolne zlorabe otrok. Koliko svetoskrunstev je izvršil? Koliko svetoskrunstev so v Sloveniji storili drugi katoliški kleriki? Na Irskem je bilo s strani katoliških klerikov spolno zlorabljenih okoli 35.000 otrok. Koliko svetoskrunstev so storili irski kleriki? V Ameriki je bilo oziroma je v postopku več tisoč klerikov zaradi suma spolnih zlorab otrok, mnogi so bili pravnomočno obsojeni. Koliko svetoskrunstev so storili? Ameriški duhovnik John Geoghan je v 30 letih posilil ali drugače zlorabil okoli 150 fantov. Koliko svetoskrunstev je storil? Za ta svoja dejanja ni bil kazensko preganjan, temveč ga je bostonski nadškof Law selil iz župnije v župnijo. Za ščitenje pedofilskega duhovnika, verjetno pa še mnogo drugih, je bil nadškof Law povišan v kardinala²²⁴ in premeščen v Rim. Na dan prihaja pedofilija v germanskih državah. Koliko svetoskrunstev so duhovniki storili tam? Ali gredo številke v deset tisoče, mogoče sto tisoče? Koliko svetoskrunstev so kleriki storili v prejšnjih stoletjih? Ali gredo številke v milijone?

Kaj se je v preteklosti zgodilo s tistimi, ki so prijavili spolne zlorabe oziroma svetoskrunstvo? Ustanoviteljica reda Jožefovih sester Mary MacKilliop je bila leta 1871 izobčena iz cerkve, ker je policiji in nadškofiji prijavila duhovnika pedofila. Vzrok za izbočenje je bil »neposlušnost«. Škof, ki je sestro Mary izobčil, je izbočenje na

222 http://www.siol.net/svet/novice/2010/07/vatikan_bo_pospesil_obravnavo_primerov_pedofilije.aspx.

223 Družina, 4. 7. 2010.

224 Mladina, 7. 10. 2006.

no 'naložbo' – čim mlajši je človek, tem lažje je nanj vplivati.«²⁴⁴
Na svetovnem spletu je mogoče najti podatek, da je imel omenjeni psihoterapevt predavanje z naslovom *Vzgoja s Svetim pismom*. Ni navedeno, s katerim pismom: starim ali novim. Vzgoja s krvavo staro zavezo?

Predlog staršem

Rešite se grozilnega cerkvenega nauka in izstopite iz cerkve. Iz te organizacije izpišite tudi svoje otroke. Zahtevajte še izbris krsta zase in za otroke. Najboljše pa je, da otrok sploh ne daste krstiti, saj jim lahko s tem marsikaj prihranite: izkoriščanje, spolne zlorabe klerikov, duševno trpljenje ... ali celo življenje. Krst otrok bi bilo mogoče označiti tudi kot duhovno gensko manipulacijo. Starši, vi ste očetje in matere otrok in ne cerkev. Zato ji preprečite, da se polasti vaših otrok. Starši, dajte svojim otrokom možnost, da odrastejo brez cerkvene indoktrinacije, brez nevarnosti, ki nanje prežijo v cerkvi.

Če po vsem tem starši še pošljejo svoje otroke k duhovnikom, jih zavestno spravljajo v nevarnost.

Psihoterapevt in teolog Wunibald Müller, ki med drugim zdravi tudi pedofilske duhovnike, pravi, da naj bi se starši pobrigali, komu zaupajo svoje otroke. Če to pravi celo teolog, potem bi bilo dobro temu prisluhniti! Starši, opazujte lokalne klerike in ob sumu spolnih ali drugih zlorab ustrezno reagirajte.

Poziv državi in politikom

Prenehajte s podporo cerkvi in njenim institucijam. Prenehajte jo privilegirati in financirati. Prenehajte dvoriti cerkvi, ki tepta človekove pravice in slovensko ustavo. Prenehajte dvoriti organizaciji, ki grozi z večnim peklom in s peklenskimi mukami in noče dopustiti celovitega izstopa oziroma izbrisa članstva. Kaj bi bilo, če bi bil nekdo član društva za podporo širjenju droge ali pornografije in bi spoznal svojo zmoto, hotel izstopiti iz tega društva, pa tega ne bi mogel storiti, ker društvo tega ne bi dopustilo! Nihče nima pravice določiti večne pripadnosti neki organizaciji,

244 Reporter, 22. 12. 2008.

ne glede na to, ali je društvo ali cerkev. To mora veljati še toliko bolj, če nekdo ni prostovoljno vstopil v neko organizacijo, kot je primer pri krstu dojenčkov oziroma otrok. To ni združljivo z demokratično družbo. Če se lahko odpravi državljanstvo, to toliko bolj velja za cerkveno članstvo.

Proglasite nauk katoliške cerkve in njeno obnašanje kot moralno nesprejemljivo. Spoznajte že enkrat vso škodljivost nauka cerkve, ki je v zgodovini povzročil potoke krvi in ki še vedno tečejo. Postavite se na stran svojega ljudstva in svojih državljanov, ki jim cerkev grozi in ki ne priznava ene izmed temeljnih človekovih pravic, to je svobode veroizpovedi oziroma verske opredelitve, pa tudi ne pravice do življenja in drugih pravic. Kaj bi bilo, če bi takšen nasilen in zastrašujoč nauk imela kakšna manjša verska skupnost, ki poleg tega iz svojih vrst ne bi hotela izpustiti članov? Takšno versko skupnost bi verjetno takoj prepovedali. Zakaj ne prepoveste delovanja katoliške cerkve, dokler ne uskladi svojega nauka in dejavnosti z ustavo in demokratičnimi načeli? Zakaj ne zaščitite otrok pred nasiljem cerkve, kot je to vaša ustavna dolžnost?

Papež: cerkev nič kriva, storilci, priznajte krivdo!

Meseca marca 2010 je katoliška cerkev objavila pastirsko pismo papeža Benedikta XVI. irskim katoličanom, po besedah same cerkve pa je to pismo namenjeno celotni cerkvi. V njem papež žrtve spolnih zlorab prosi odpuščanja, čuti se ranjenega nad kriminalnim in grešnim ravnanjem duhovnikov in te kliče k odgovornosti. Kritizira tudi škofove za njihovo napačno presojo in vodenje. Papež pa oporeka temu, da bi bila cerkev nedejavna pri razkrivanju spolnih zlorab otrok.

Vedno enaka slika. Krivi so posamezniki, cerkev ni nič kriva. *»Logika je natančno ista kot logika bivše partije. Spomnite se partije, ki je bila nedotakljiva, nikoli nič kriva. Na vsakem partijskem kongresu so izključevali in kaznovali svoje člane, ki niso bili pravoverni. Karkoli je partija delala, za svoja dejanja ni bila odgovorna. Gre za enak vzorec brezmadežnosti cerkve in partije«*, pravi sociolog dr. Srečo Dragoš.²⁴⁵ Ugotovitvi zelo pomemb-

245 Mladina, 13. 2. 2009.